

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΡΒΑΡΟΥ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΙΤΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΓΕΜΑΙΟΥ

Νῦν τὸ δεύτερον ἐκδιδόμενη
μετὰ τῆς Εἰκόνης τοῦ Ἁγίου

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΑΛΕΞΑΚΗ

Αδείχ. τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἐκκλησίας

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ:

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου « Ο ΚΟΡΑΗΣ »

Ι. ΝΑΧΑΜΟΥΔΗ

1886

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙ

Ἀνάλαβὸν πρὸ χρόνου τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ ἐν Προαστείῳ Ποταμοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ, καὶ ὑπὸ πολλῶν εὐσεβῶν φίλων παρακινήσεις νὰ μετατυπώσω τὴν Ἱερὰν τοῦ Ἀγίου τούτου Ἀκολουθίαν, ὑπ' ὅψει δ' ἔχων καὶ τὴν κατελὴ ἐξάντλησιν τῆς πρώτης ἐκδόσεως, (α) ἤδη ἐκδίδωμι ταύτην.

Ὁ εἰρημένος Ναός, μετὰ τοῦ Κωδωνοστασίου αὐτοῦ οἰκοδομηθεὶς εἰς ἀνάμνησιν τοῦ παρὰ τοῦ Ἀγίου γενομένου θαύματος, δηλονότι τῆς θεραπείας τοῦ Παραλύτου, (β) ὅπερ ἐορτάζεται ἐνταῦθα τῇ 16. Μαΐου ἡμέρᾳ τῆς ἐντεῦθεν διαβάσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Λειψάνου, ἐκέκτητο ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον τῆς ἤδη ἐκδοθείσης Ἀκολουθίας, καὶ τοῦτο πεπαλαιωμένον καὶ κεκαχωμένον.

Ὅθεν θεῶν ζήλῳ κινηθεὶς, καὶ τὰς πρὸς τὴν ἀνατύπωσιν δικαίας τῶν εὐσεβῶν παρορμήσεις σταθμίσας, οὐκ ἄνωφελές ἔκρινα τὰ ἔργον πολλῶν δὲ μᾶλλον ἄφου τὰ περὶ τοῦ Ἀγίου καὶ τοῦ θαύματος οὐχὶ γνωστὰ τοῖς πλείοσι τυγχάνουσιν.

Οὐ περιττὸν δὲ κρίνω, ἵνα ἀναγγείλω ὅτι, ἐν τῇ παρῴσῃ ἐκδόσει οὐδεμίαν ἐποίησα μεταβολήν, ἀλλ' ἐτήρησα ἀναλλοίωτα πάντα τὰ ἐν τῇ ἀρχετύπῳ Ἀκολουθίᾳ εὐρισκόμενα.

Ἐκφράζων οὖν δημοσίᾳ τὸν ἔπαινον τοῖς παρασχούσι μοι προθυμοτάτην τὴν συνδρομήν των, αἰτούμαι συγγνώμην παρ' αὐτῶν διὰ τὰ διαλαθόντα τὴν ἐμὴν προσοχὴν τυπογραφικὰ λάθη.

Δέξασθε τὴν παρούσαν μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως τῆς πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 9.ῃ Ἰανουαρίου 1886.

Ἐρρωσθε.

Ὁ Ἐκδότης
Ι. Α. ΑΛΕΞΑΚΗΣ

α) Ἐν Ἑνετίᾳ γενομένης παρ' ἀνωνύμου, ἐκδότου, τῷ 1731 τύποις Α. Βόρτολι, τῇ συνεργείᾳ, τῶν τιμῶν Κυρίου Ἰωάννου Κοντούλη, Κυρίου Αὐγουστίνου Ἀρμένη, καὶ Κυρίου Θεοδώρου Γιοργωτά, Κυβερνητῶν τῆς Μονῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀγίου Βαρβάρου (con Licenza de' Superiori,) καὶ ἀφιερωθείσης τῷ τότε Παναρεσιμωτάτῳ τε καὶ Λογιωτάτῳ Μεγίστῳ Πρωτοπαπῇ τῆς Θεοφρουρήτου Πόλεως Κερκύρας Κυρίῳ Σπυρίδωνι τῷ Βούλγαρῳ.

β) Ἐκ τῆς οἰκογενείας Σουβλάκη, «τοῦ Προαστείου Ποταμοῦ.»

Μηνὶ Μαΐου, ιε'.

Τοῦ Ὁσίου, καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

Β Α Ρ Β Α Ρ Ο Υ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΙΤΟΥ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. ἱστώμεν στίχους στ'.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος, πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πᾶσαν κακοπάθειαν, διὰ Χριστὸν ὑπομείνας, ἐν αἰχμαλωσίᾳ τε, καὶ εἰς γῆν τὴν ἔρημον καὶ τὴν ἄβαντον, ὁ κλεινὸς Βάρβαρος, ὁ Χριστοῦ δοσιος, πρὸς Θεὸν νῦν ἐξεδήμησε, τρυφήν τὴν ἄριστον, τῶν σωματικῶν προαιρούμενος· διὸ καὶ μετὰ θάνατον, τὰς θαυματουργίας πεπλούτηκε, καὶ διὰ λειψάνου, ἰᾶται τοὺς προστρέχοντας αὐτῷ, καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φεύγει ὡς αἰχμάλωτος, τῶν τυραννούντων τὰς χεῖρας, παροικεῖ δ' εἰς σπήλαιον, ἡλιοῦ αὐτόχροημα εἰς Χωρὴβ ποτὲ, τὴν εἰς γῆν ἄσκησιν, ὁ ἐν γῇ ἄγγελος,

ἐκπληρῶσαι ἐφίεμενος, τρυφήν τὴν πρόσκαιρον, ὅλως ἀποπέμπων τοῦ σώματος, τὸ χειρόν τε τῷ κρείττονι, πάντῃ ὑποτάττων ὡς ἄλλος· ὅθεν μετὰ βίον, συνόμιλος ἀγγέλοις γεγονώς, πρὸς τὸν Σωτῆρα πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ὡς κομίσαι, πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἀπεστάλη, ὁ σαρκὶ αἰχμάλωτος, καὶ ψυχῇ ἐλεύθερος θεῖος Βάρβαρος, τῶν ἐχθρῶν ἐφυγε, τοῦ Θεοῦ δέδεκται, τὸν ζυγὸν ὁ τρισμακάριστος, Χριστοῦ γὰρ ἤκουσεν, ἐν Εὐαγγελίοις κηρύττοντος, γενναίως τε ὑπέφερε, τὰς σκληραγωγίας τοῦ σώματος· ὅθεν Θεῷ φίλος, γενόμενος τοῖς θαύμασι πλουτεῖ, καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὸν αἰχμάλωτον ὄσιον, τὸν φυγάδα καὶ δέσμιον, τῆς ἐρήμου βλάστημα καὶ ἀπάνθισμα, τὸν τοῦ σπηλαίου οἰκήτορα, τιμήσωμεν σήμερον, τὸν θεράποντα Χριστοῦ, τὸν ἀήττητον Βάρβαρον, ὃν ὁ Κύριος, ἐκ χθονὸς εἰς σκηνὰς τὰς οὐρανίους, ἀναβίβασε στεφθέντα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις συνέταξε.

Εὐτολήν ἦν ὁ Κύριος, Ἀποστόλοις ἐντέταλκεν, ἀσφαλῶς ἐτήρησας Πάτερ Ὅσιε, ὅτι χιτῶνα τὸν δευτερον, καὶ πῆραν οὐ κέκτησαι· οὔτε ῥάβδον ταῖς χερσὶ, καὶ τὴν ζύμην διέφυγες τὴν ψυχόλεθρον, ἡδονῶν τε τοῦ σώματος προεῖλου, τὴν νηστείαν καὶ τὸν ὕμνον· διὸ τῶν θείων ἐμπέπλησαι.

Ὡς περ Παῦλος ἐπόθησας, τὴν τοῦ σκηνους ἀνάλυσιν ἀχειροποιήτου τε ἀνακαίνησιν, καὶ τῷ Χριστῷ

συνεσταύρωσαι, καὶ τοῦτω συντέθειται· ὅθεν καὶ εἰς οὐρανὸν, νῦν τὸ τρίτον συνήρπασαι, καὶ αἰώνιον, τὴν ζωὴν σὺν τῷ Παύλῳ ἐκληρώθης μεθ' οὗ πρέσβευε Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, ἡχος πλ.β'

Τὸ τρίτην τῆς σῆς ἀλύσεως ὅσιε μήκος, τῆς τρισηλίου οὐσίας, καὶ μιᾶς θεότητος ἐδήλου τὴν προσκύνησιν, καὶ τὸν ἐνθεον σύνδεσμον, ὃ ἐδεσμεύθης τὴν ψυχὴν. ὃν καὶ παθῶν αἰ προσβολαί, καὶ τρικυμῖαι οὐκ ἴσχυσαν διαλύσαι πανεύφημε, διὸ καὶ ἐν οὐρανοῖς, φῶς τὸ ἀνέσπερον, καθαρῶς ἐποπτεύων, τῆς Ἀγίας Τριάδος, Πατέρα σὺν Υἱῷ δοξάζεις καὶ Πνεύματι· ἀλλ' ὁσίων ἀγλαΐσμα, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελον, ἡχος, α'.

Μαρτυρικὸν ἀγῶνα, τῇ Βαρβαρικῇ αἰχμαλωσίᾳ γενναίως διήνυσας, μάρτυς Χριστοῦ τῇ προαιρέσει γενόμενος· ὅθεν ὑπ' αὐτῆς θείᾳ δυνάμει ἐλευθερωθεὶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ κτίστου σου ἐκὼν ἡχμαλωτίσθης· τῇ φερωνυμίᾳ γὰρ αἱ πράξεις σου οὐχ ἤποντο, μᾶλλον δὲ ταῖς πράξεσι τὴν σὴν ὀνομασίαν τετίμηκας· διὸ καὶ χρηματίζεις πλουσίους χαρίσμασι παρὰ τοῦ δωροδότη· Δεσπότη, τοῦ ἰᾶσθαι κατ' ἄμφω τὰς νόσους, τῶν σὲ θερμῶς ἐπικαλουμένων, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Βάρβαρε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, ἡχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Δεῦτε νῦν φιλέορτοι θερμῶς, τὸν αἰχμαλωσίας φυγάδα, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστὸν, ὅμοις τε καὶ

ἄσμασι Βάρβαρον στέφωμεν, καὶ τὸν τούτου ζηλώσωμεν, καλὸν μὲν ἀγῶνα, πόθον δὲ τὸν ἐνθεον, καὶ βίον ἅγιον· νῦν γὰρ συγγορεύει δόσις, καὶ ταῖς οὐρανίαις συγχαίρει, τάξεσιν ὁ μάκαρ καὶ οὐράνιος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Τέσσαρα πρὸς εἴκοσιν πληρῶν, ἐν αἰχμαλωσίᾳ τυράννων, ὀκτὼ καὶ δέκα βίοις, ἔτη εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εἰς τὸ σπήλαιον· ἀλλὰ γῆθεν πρὸς Κύριον, ἀνήχθης καὶ μένεις, τοῖς ἀειδιάζουσιν αἰῶσι Βάρβαρε· ὅθεν συγγορεύεις δόσις, καὶ ταῖς οὐρανίαις συγχαίρεις, τάξεσι παμμάκαρ καὶ οὐράνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εφη Ἀποστόλοις ὁ Χριστὸς, λύχνος ὁ καιόμενος ἑλάμπει, καὶ οὐδεὶς κρύπτειν αὐτόν· ὅθεν σοῦ κρυπτόμενον δουλείᾳ Βάρβαρε, ὁ Χριστὸς ἐλυτρώσατο, τὸ σῶμα κτεινόντων, λάμπειν τε τοῖς θαύμασι Κόσμου ἡξίωσε· καὶ νῦν συγγορεύεις δόσις, καὶ ταῖς οὐρανίαις συγχαίρεις, τάξεσι παμμάκαρ καὶ οὐράνιε.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν αἰχμαλώτων ἅμα, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις ὅσις ὑπάρχεις θάρρος καὶ παραμυθία, καὶ πάντα τὴν ἐλπίδα ἔχειν εἰς Θεὸν ἐδίδαξας, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς παμμάκαρ ἐλπίσας, τῶν βασάνων ἐλυτρώθης· καὶ σωματικὸν ἀγῶνα καρτερικῶς ἐπὶ γῆς τελέσας, ἐν οὐρανοῖς στέφανον ἐδέξω ἐκ Θεοῦ. ὃν ἰκέτευε τοῖς σὲ τιμῶσι παρασχεῖν, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Μαρτυρικὸν ἀγῶνα γενναίως ἠγωνίσαι, ἀσκητικῇ δὲ πόνῃ τὸν βίον διήνυσας ὅσις Βάρβαρε· διὰ τὴν χάριν ἐδέξω διπλήν, διὰ μὲν τοῦ λειψάνου ἀσθενείας διώκων, τῇ ψυχῇ δὲ συγχαίρων τῷ Χριστῷ, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἰσίως τιμώντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχ. α'.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ ἔρωτι Χριστοῦ τὴν ψυχὴν κατετρώθης, τὰ θεῖα ἀσφαλῶς διετήρησας Πάτερ, καὶ γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, ὅθεν ἅπαντες, συναθροισθέντες ἐνθάδε, σὲ γεραίρομεν, καὶ σὴν πρεσβεῖαν αἰτοῦμεν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μαρία τὸ σεπτόν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἀδάμαντα πάντες τὸν ἀπερίτρεπτον, ἐν τοῖς τοῦ βίου ὀφθέντα κλυδωνισμοῖς τοῖς δεινοῖς, εὐφημήσωμεν θερμῶς καὶ περιστέψωμεν· ὅτι ἀπέδρα τῶν ἐν γῇ ἀνελθόν τ' εἰς οὐρανοὺς, νῦν χαίρει σὺν τοῖς δόσις, καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πόθῃ προσιόντων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτούμενους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη θεοχαρίτω.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἤχος, πλ.δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν δδὸν τὴν τραχείαν τε καὶ στενὴν, τὴν ἀπάγουσαν πάντας πρὸς οὐρανούς, παμμάκαρ διώδευσας, καὶ τὸ σῶμα ἐνέκρωσας, τὴν δὲ ψυχὴν πτερώσας ἀνέπτῃς ὡς ἄγγελος, καὶ εἰς τὸν κολοφῶνα, δραμὼν τῆς ἀθλήσεως, νῦν ἐνεφορήθης, τῶν καρπῶν τῶν ἐκείνης· διὸ μετὰ θάνατον, ἐκδιώκεις νοσήματα, τῶν ὁσίων ἀγλαΐσμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίσθῃ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. τίμιος ἐναντίον Κυρίου. στίχ. τί ἀνδραποδῶσωμεν τῷ Κυρίῳ. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. ὁ Ν.

καὶ τὸ παρὸν, ἤχος, πλ.β'.

Οσιε Πάτερ, ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως ὑπάρχεις κλέος καὶ καύχημα· τῆς μὲν γὰρ τὸ καθαρὸν θρέμμα ἐδείχθης καὶ γνήσιον, καὶ ἐν ταύτῃ ἤθλησας στερότατα· τῇ δὲ θέλων σῶσαι πανελεύθερον, τὸ σὸν Ἄγιον σκήνος ἀπέδωκας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, κινδύνων ῥύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀγῶνα μέλπω, Βαρβάρου τοῦ ἐνθέου.

ᾠδὴ, α. ἤχος, πλ.δ'. Ἀρματηλάτην Φαρῳά.

Αἰχμαλωσίᾳ ὡς τὸ πρὶν ἐδούλευσας, ὁ παλαιὸς Ἰσραήλ, τῷ λυβικῷ στόλῳ, εἰς Χριστὸν δὲ ἤλπισας, καὶ

ἐλυτρώθης Βάρβαρε, ὡς ἐκεῖνος Αἰγύπτου· τὸν οὖν σωτήρα ἰκέτευε, σῶσαι καὶ ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Γεγεννημένος ἀθλητὴς οὐράνιος, ὁ νοητὸς Φαραῶ, καταβαλεῖν θέλων, αὐτὸς καταβέβληται, τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκέκτησω, βοηθὸν καὶ σωτήρα, ἐν τοῖς τοῦ βίου παλαισμοσιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε.

Ωσπερ Αἰγύπτου Ἰσραὴλ λυτρούμενος, ἐπαγγελλέας τὴν γῆν, ἰδεῖν ἡξιώθη· οὕτω σὺ τὴν τύραννον, αἰχμαλωσίαν βάρβαρε, πεφευγὼς παραδόξως, τὴν οὐρανοῦ κατεσπούδασας τρίβον ἀναβῆναι τρισόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη τοῦ Σωτήρος γέγονας, καὶ ἐγαλοῦχαις ποτὲ, τὸν Ἰσραὴλ μάννα, ἐν ἐρήμῳ θρέψαντα· μὴ οὖν ἐλλείπῃς πάναγνε, τοῦτον καθικετεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, ὡς Θεοῦ μητέρα καὶ ἄφθορον.

ᾠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ανδριωθείς ἐν τῷ Χριστῷ, τῶν αἰσθητῶν καὶ αὐλῶν, προσβολὰς οὐκ ἐπτοήθης τυράννων, ἀλλ' ὡς τοῦτου ἀθλητῆς, κατετροπώσω ἅπαντας, καὶ βραβευτῆς ἐδείχθης, καὶ τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος.

Μακαριότητος ποθῶν, τὴν σὴν ψυχὴν καθωπλίσω, καὶ σαρκὸς ἀπεδιώξω τὰ πάθη, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τῶν ἀσθενούντων ἴασιν, ὅτι γενναῖος ὦφθης, σὺ ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος.

Εγκρατευθεὶς μὲν τῇ σαρκὶ· τῶν ἡδονῶν δὲ νηστεύσας, κατεμάρανας παθῶν τὰς κινήσεις, καὶ ἐδίδα-

ξας ἡμᾶς, τὸ σῶμα καθοπλίζεσθαι, ἐγκρατεία τελεία, τὴν δὲ ψυχὴν θείῳ ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Λίθων χρυσῶν καὶ νοητῶν, παρθένε ὄρος ἐδείχθης, καὶ ἐκ σοῦ Χριστὸς ἡ πέτρα προήχθη, ἐν ᾗ ἔδρυσται στεῖρῶς, ἡ Ἐκκλησία ἅπασα, τῶν πιστῶς Θεοτόκον, ὁμολογούντων σε ἄμωμε.

Κάθισμα, ἡχος, πλ.δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀγάπης καὶ πόθου ὃν εἰς Χριστὸν, κατὰ Παῦλον τρισμακάρ ἔσχες στεῖρῶς, οὐδέν σε ἀπεχώρισεν, οὐ τυράννων τὰ φόβητρα, οὐ τῶν βασάνων ὄχλος, ἐρήμου τὸ ἄγριον, κλυδωνισμὸς χειμῶνων, καὶ θέρους τὸ κάταυχμον, ἀλλὰ τῆς ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ τίς ἰσχύσει, χωρίσαι με ἔλεγες· ὅθεν ταύτης ἀχώριστος, οὐρανῷ τ' ἀνιπτάμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ. Ὡδὴ, δ'.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Προφητικοῖς ῥήμασι θεῖε ἐπόμενος, σὺ Θεός μου, σὺ μου καὶ ἡ δύναμις· τῷ ἐκ Θεμὰν λάμπαντι φωτὶ, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει καταφωτίσαντι ἔλεγες, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, ἀποφεύγων καὶ κόσμον, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθης τρισόλβιε.

Ωφθης ἐν γῇ Ἄγγελος πάτερ ἐσπερίος, οὐρανῷ δὲ γέγονας συμμέτοχος, καὶ κοινωνὸς δόξης καὶ τρυφῆς, φωτὸς τε ἀδύτου, ὁσίοις μὲν καὶ Ἀγγέλοις τε

διὸ σὺν τούτοις πᾶσι, καὶ ἡμῖν ἐπιλάμψαι, τὸ ἀνέσπερον φῶς καθικέτευε.

Βάσιν στεῖρῶν, ἄσκησιν Πάτερ ἀνέθηκας, προσευχὴν δὲ κλίμακα καθίδρυσας, καὶ πρὸς Θεὸν, ὅλως ἀναβὰς, τὴν τῶν ἐπιγείων, πορείαν οὐκ ἐπεβάδισας· διὸ ὡς παῖρῳσίαν, κεκτημένος πρὸς τοῦτον, καὶ ἡμᾶς ἀναβῆναι ἱκέτευε. Θεοτόκον.

Αγγελικῶν ἀνωτέρα πάντων σὺ πάνταγενε, ὄντως ὦφθης· θεῖος καὶ ὁλόφωτος, μονογενὴς Λόγος γὰρ Θεοῦ, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, τῶν θείων μὴ ἀφιστάμενος· διὸ παρὰ ἀνθρώπων, καὶ Ἀγγέλων ἀκούεις, ἀληθὴς σὺ Παρθένος καὶ ἄφθορος.

Ὡδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ραπιζόμενος Πάτερ, διὰ τὸν Χριστὸν ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἔχαιρες, καὶ τῷ ἀντιπάφ' προσπαλαίων γενναίως οὐ πέπτωκας, ἀλλ' αὐτοῦ πεσόντος, σὺ ἔστηκας τροπαιοφόρος, εἰς αἰῶνα δοξάζων τὸν σώσαντα.

Βασιλέως τῶν πάντων, Βάρβαρε ἐδείχθης ὁπλίτης ἀήττητος, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος γέγονας. ἀνθ' ὧν βασιλεύεις, ἐν Οὐρανῷ σὺν τοῖς ὁσίοις καὶ συγχαίρεις Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι.

Απωθήσαντα κόσμον, κἄντὸς σὲ ἀπώθησεν ὥσπερ ἀλλότριον, καὶ αἰχμαλωσίᾳ, παραδέδωκε θέλων τρυπώσασθαι· ἀλλ' ἐδέξατό σε, Χριστὸς ἐξαίρων ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνεβίβασε. Θεοτοκίον.

Ρυπαθέντα με πάλαι, Εὐας παραβάσει Παρθένε ἐκὰς θηρας, ἐκ τῶν γὰρ αἱμάτων, καθαρῶν καὶ Ἀγί

ων ὁ πλάστης μου, προσλαβὼν τὴν σάρκα, σώζει καὶ με καὶ ἀναπλάττει, καὶ φυτὸν ἐπουράνιον δείκνυσι.

Ῥδὴ, στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ο Κόσμος σὺν τῇ σαρκί, αὐτῷ τε τῷ κοσμοκράτορι, ἐκύκλωσέ σε ἐν γῇ, ἀλλ' ὅλως οὐκ ἴσχυσε κρατῆσαι σε Βάρβαρε, τῇ γὰρ ἐγκρατεῖα, καὶ προσευχῇ ἅπαντας ἤττησας. Δίς.

Υπὸ τὴν σὴν κραταιὰν, βοήθειαν οἱ γενόμενοι, τῶν νόσων καὶ τῶν παθῶν, εὐθὺς ἀπηλλάγησαν· ὅθεν καὶ Βάρβαρε, τὸν ἐν ἀσθενείᾳ, ψυχικῇ κείμενον ἔγχειρον. Θεοτοκίον.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀγνήν, Παρθένον καὶ Θεομήτορα, καταφυγὴν τῶν πιστῶν, λιμένα τε εὐδίου, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς καλῆς ἐλπίδος, καὶ ἐλευθερίας πρόξενον.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὺν τῇ γῇ ὑποτίθεται, τὴν σὴν δὲ ψυχὴν ὁ κτίστης κομίζεται, καὶ τὸ μὲν ἀσθενέσιν ὑγίαν πᾶσι χαρίζεται, ἡ δὲ Χριστὸν ἱκετεύει λυτρώσασθαι, πυρὸς αἰώνιου τοὺς τιμῶντάς σε. Ὁ οἶκος.

Τῶν οὐρανίων, καὶ αἰδίων ἐφιέμενος Βάρβαρε, κατεφρόνησας τὰ ρέοντα καὶ σῶμα θνητὸν, ψυχὴν δ' ἀθάνατον γινώσκων, οὐκ ἐφείσω τοῦ πηλοῦ πάσχοντος ὅλως· τὴν ψυχὴν δὲ ἐκῆδου τηρῆσαι ἀλώβητον· ὅθεν καὶ τῆς μακαρίας καὶ αἰδίου ἡξίωσαι ζωῆς. ἥς καὶ ἡμεῖς ταῖς πρεσβείαις σου παμμακάριστε ἀξιωθῆναι οἱ τιμῶντές σε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἰε. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαρθάρου τοῦ Πενταπόλιτου. Στίχ.

Ἦν Βάρβαρος μὲν δοῦλος ἐν γῇ σὺν πόνοις,
Ἐλεύθερος νῦν δ' οὐρανῷ χαίρων πέλει.

Εἰκάδι ἡδὲ τρίτῃ γε πέπαυται Βάρβαρος ἄθλων.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Βάρβαρος ἦτον ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Πένταπόλεως, καθὼς εὗρον εἰς μίαν ἱστορίαν χειρόγραφον ἐνὸς παλαιοῦ ἀνδρὸς Ἱερομονάχου Κυρίου Ματθαίου, ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, καλουμένης Πόρτας· τὸ γένος του ἦτον ἄγνωστον, ἐπειδὴ καὶ αἰχμαλωτίσθη ἀπὸ τοὺς μπαρπαρέσους, καὶ ἐρχόμενος εἰς τὴν Βόνιτζαν ἐλυτρώθη ἐκεῖ, καὶ ἀσκήτευσεν καθὼς θέλετε ἀκούσει εἰς τὸ ἐρχόμενον πλατύτερον φαίνεται ὅμως ὅτι εἶχε γονεῖς Χριστιανούς, καὶ ἦτον στερεὸς εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν.

Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἡχμαλωτίσθη ἀπὸ τοὺς μπαρπαρέσους ὁ Ἅγιος, ἐστάθη εἰς τὴν σκλαβίαν χρόνους εἴκοσι τέσσαρας, καὶ παντελῶς δὲν ἐμετετράπη ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἀμὴ ὑπέμεινε ταῖς τιμωρίαις καὶ βάσανα ὡσὰν στερεὸς ἀδάμας, καὶ ὅσον περισσότερον ἐβασανίζετο, τόσῳ μᾶλλον ἔλαμπε, καὶ ἐφαίνετο καθαρώτερος εἰς τὴν εὐσέβειαν, ὅτι λογῆς ὁ χρυσὸς εἰς τὸ πῦρ· βέβαια μεγάλη ἦτον Χριστιανὸς μου ἡ ὑπομονή του, μεγάλη ἡ ἀνδρία τῆς ψυχῆς του, μεγάλη τέλος πάντων ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστὸν. Στοχασθῆτε λοιπὸν εἰς τοσούτους χρόνους, πόσους κινδύ-

νοὺς ἔπαθεν εἰς τὴν σκλαβίαν ὁ Ἅγιος, πόσαις πληγαῖς ἐδέχθη, πόσους φοβερισμοὺς ἀπὸ τοὺς τυράννους διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ πάντα τὰ ὑπέμεινε γενναίως, πείναν, δίψαν, κόπους ἀκαταπαύστους, καὶ δεσμοὺς, καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἄλλα μυρία πάθη. καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ δὲν ἔπεσεν εἰς ἀπελπισμὸν, διατὶ εἶχε βέβαια εἰς κάποιον βοηθὸν τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ τὸν λυτρώσῃ· μὰ ποῖος ἂν τύχῃ Χριστιανοί μου ἦτον τοῦτος ὁ βοηθός του; ὁ Πατήρ του τάχατες, ἢ ὁ ἀδελφός, ἢ ἄλλος τινὰς συγγενής; ἀλλ' εἰς τόσους χρόνους βέβαια, οὔτε ὁ Ἅγιος ἤξευρεν ἂν ζῇ τινὰς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του, οὔτε οἱ συγγενεῖς τοῦ Ἀγίου ἤξευραν ποῦ νὰ εὐρίσκειται ὁ Ἅγιος, ἢ ἂν ζῇ· τάχατες νὰ ἦτον κανένας φίλος του, ἀλλ' ἡ φιλία τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς παρόντας εἶναι θερμή, καὶ ὅταν χωρισθοῦσι, εὐκολα ἀλησμονοῦσι ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ μάλιστα ὅταν δὲν ἤξεύρει τινὰς τὸν φίλον του ποῦ νὰ εὐρίσκειται, καὶ διὰ νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν οἱ περισσότεροι τὴν φιλίαν τὴν δίδουν διὰ κάποιον κέρδος, καὶ ὀλίγοι εὐρίσκονται ἀληθεῖς φίλοι, καθὼς λέγει καὶ κάποιος παλαιὸς ἄνδρας, πολλοὶ τραπέζης, οὐκ ἀληθείας φίλοι· ποῖος λοιπὸν ἦτον τοῦτος εἰς τὸν ὁποῖον ἠλπιζεν ὁ Ἅγιος ἀνεπαισχύντως νὰ τὸν λυτρώσῃ; κατ' ἀλήθειαν δὲν ἦτον ἄλλος ὁ βοηθός του, οὔτε ἐδείχθη ἄλλος ὁ λυτρωτής του, παρὰ ὁ Σωτὴρ τῶν ἀπάντων, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Χριστὸς λέγω ὁποῦ ὀνομάζει ἀδελφοὺς ὅλους, „ἐκείνους ὁποῦ κάνουν τὸ θέλημά του ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ Μήτηρ μου ἐστίν. (Μάρκ. Κ. β')

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν τοῦ ἔδωκεν ὅλον τὸ θάρρος νὰ μὴν φοβηθῇ τοὺς τυράννους, μὲ τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὁποῦ λέγει. „μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν „ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων „ἀποκτείνειν, αὐτὸς βέβαια καὶ τὸν ἐλευθέρωσεν. (Ματθ. Κ. 10) ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι ἀπὸ τὸν Χριστὸν ἐλευθερώθη, ἀκούσατε τὸν τρόπον τῆς ἐλευθερίας του.

Εἰς τοὺς χιλίους πεντακοσίους σαράντα τέσσαρους χρόνους, ὕστερον ἀπὸ τὴν δεινὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Κορυφῶν, καὶ τῶν λοιπῶν νήσων, καὶ τῆς θαυμαστῆς Νικοπόλεως, ἐγύρισεν ὁ Σουλτὰν Σουλεϊμάνης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὁ Καπετάμπασας ὁποῦ ἦτον τότε ἐπήγεγεν εἰς τὴν Πρέβεζαν διὰ νὰ τὴν τελειώσῃ εἰς τὴν φτιάσιν, ἐπειδὴ τὴν εἶχον ἀρχίσῃ νὰ τὴν κτίσουν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ αἰγιαλοῦ προτῆτερα, καὶ ἦτον ἀτελείωτη, καὶ διαβαίνοντας ἀπὸ τὴν Βόνιτζαν, ἦλθαν ὀλίγον παρὰ νω, εἰς ἕνα τόπον λεγόμενον Νησί, διὰ νὰ κάμουν νερόν, καὶ ξύλα, καὶ οὕτως εὐγαλαν τοὺς σκλάβους νὰ κάμουν αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἕνας ἦτον καὶ ὁ Ἅγιος Βάρβαρας, ὅστις εἶχεν εἰς τὸν λαιμόν του μίαν ἄλυσον τρεῖς πῆχες τὸ μάκρος καὶ εἰς τὸ δεξιόν του ποδάρι εἶχεν μίαν κλάπαν, καὶ εὐγένωντας ὁ Ἅγιος, ἐκατέβη εἰς ἕνα λάκκον, καὶ περιπατῶντας ἀπ' ἐκεῖ ἔφθασεν εἰς ἕνα σπήλαιον πλησίον ἑνὸς χωρίου, Τρύφων λεγόμενον, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν νὰ ἀσκητεύσῃ· τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἔμεινε ἄφαντος ὁ Ἅγιος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· καὶ τοῦτο ἐκ θείας δυνάμε-

ως και βοηθείας, διατι ποῖος δὲν ὁμολογᾷ ὅτι νὰ εἶχε τὸν Χριστὸν συνεργὸν τῆς ἐλευθερίας του βοηθόν; τίς δύναται εἰπεῖ μοι, νὰ φύγῃ δεδεμένος; τίς δύναται νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τοσοῦτον πλήθος, χωρὶς τὴν σκέπην τοῦ Θεοῦ; ἐκεῖνοι ὅπου ἐκατερήμωσαν τόσαις καὶ τόσαις χώραις, καὶ πολλοὺς ἐλευθέρους ἡχμαλώτισαν, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κρατήσουν ἓνα καὶ μόνον ἄνθρωπον, καὶ μάλιστα δοῦλον καὶ δέσμιον; ἐκαυχῶντο διὰ νικηταὶ πόλεων, καὶ ὑφ' ἐνὸς ἐνικήθησαν, οἱ τύραννοι ἀπὸ τὸν τυραννούμενον, οἱ ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸν αἰχμάλωτον, οἱ δυνατοὶ ἀπὸ τὸν ἀσθενή. ὦ πόσῃ δυνάμει ἔχει ἡ εἰς Χριστὸν ἐλπίς· δὲν εἶναι ἄλλη βεβαία βοήθεια ἰσχυρώτερα. Φεύγει λοιπὸν ὁ Ἅγιος, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν διώξῃ, καὶ οὔτε εἰς παλάτιον νὰ κρυφθῇ ἀφεντικὸν ὑπάγει, οὔτε εἰς περιτειχισμένην πόλιν σπεύδει νὰ ἔμπῃ, ἀμὴ μένει εἰς τὴν ἔρημον, καὶ μέσα εἰς ἓνα ποταπὸν σπήλαιον, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν ἠθελεν εἰπῇ τινὰς ὅτι ἔφυγε καὶ ὁ Ἅγιος, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ σκλάβοι, καὶ διὰ νὰ φύγῃ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, δὲν φανερώνεται εἰς τινάν, ἀμὴ πεινᾷ, καὶ θρέφεται ἀπὸ τὰ χόρτα τῆς γῆς· διψᾷ, καὶ γυρεύει νερόν ἀπὸ τὴν ἔρημον διὰ νὰ σβέσῃ τὴν φλόγα τῆς σαρκὸς, καὶ ὅχι κρασὶ ὅπου χαροποιεῖ τὴν φλόγα τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ αὐξάνει περισσότερον τὴν «φλόγα τῆς δίψης, καὶ ἀκούωντας τὸν Χριστὸν ὅπου «λέγει. (Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμείον σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ «πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ

«βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.) (Ματθ. Κ. 6.) εἰσέρχεται εἰς τὸ σπήλαιον καὶ ἐπρᾶσεύχεται κατ' ἰδίαν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, τὸν φανερῶναι εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺτους τοὺς δυστυχεστάτους καιροὺς μεγάλην παρηγορίαν, καὶ νὰ μάθωμεν, ὅτι ἡ εἰς Χριστὸν ἐλπίς λυτρῶναι τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ κάθε κίνδυνον· μετ' ὀλίγας λοιπὸν ἡμέρας τὸν βλέπει ἓνας πιστικὸς, καὶ δίδει λόγον εἰς τὴν χώραν, καὶ εὐθὺς δύο ἱερεῖς τρέχουσι εὐλαβεῖς πρὸς τὸν Ἅγιον· ὁ μὲν Ἰωάννης τοῦνομα, ὁ δὲ Δημήτριος, καὶ οἱ γέροντες τῆς χώρας· μὰ τί θαῦμα εἶδεν εἰπέ μοι ὁ πιστικὸς καὶ τὸ κηρύττει; ἄνθρωπον δέσμιον βλέπει, καὶ θαυμάζει; ἄνθρωπον γυμνόν, καὶ κράζει εἰς θεωρίαν; ἀλλ' ὦ μεγάλης εὐλαβείας καὶ τῶν ἱερέων! ἀκούοντες οὗτοι τὸν πιστικόν, δὲν λέγουσι κάποιος σκλάβος εἶναι, κάποιος ζητουλιάρης, τίς ἢ χρεῖα νὰ εὐγώμεν νὰ τὸν ἰδοῦμεν, ἂν ἔχῃ ἀνάγκην ἄς ἔλθῃ νὰ τὸν ἐλεήσωμεν, καθὼς πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς λέγουσι, καὶ μάλιστα πολλοὶ ὅπου κλείουσι καὶ τὴν θύραν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ δυστυχισμένους, οὗτοι λέγουσιν αὐτὸς ἔχει χρεῖαν ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ὅχι ἡμεῖς ἀπ' αὐτόν· ὑπάγε πιστικὲ εἰς τὸ ἔργον σου· δὲν εἶναι ἄξια θεωρίας αὐτὰ ὅπου λέγεις, ἀλλὰ τί; δὲν ἀργοποροῦσι. τρέχουσι πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τὸν ἀνταμώνουσι· καὶ ἀνταμώνοντές τον, μαυθάνουσι ἀπ' αὐτόν τὰ πάντα· λοιπὸν τὸν παρακαλοῦν νὰ ὑπάγῃ μὲ αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν νὰ ἀνκπαυθῇ, καὶ αὐτὸς δὲν θέλει· τὸν παρακινοῦν νὰ

εὐγάλη τὴν ἄλυσον ἀπὸ τὸν λαιμόν του, ἀλλὰ δὲν παί-
θεται· ἡ ἄλυσος λέγει εἶναι ὁ δολόχρυσός μου στολι-
σμός· με αὐτὴν ἔδεσα τὴν σάρκα, καὶ τὴν ὑπέταξα εἰς
τὸ πνεῦμα· τὸ σπήλαιον εἶναι τὸ ωραιόκτιστόν μου πα-
λάτι· δὲν εἶμαι μόνος εἰς τὴν ἔρημον, συνομιλῶ διὰ
προσευχῆς με τὸν λυτρωτὴν μου Χριστόν· ἀφήσετέ με
εὐλαβέστατοι ἱερεῖς νὰ τελειώσω τὸν ἀγῶνα μου· ταῦ-
τά ἀκούοντες οἱ ἱερεῖς δὲν τὸν βιάζουσι, ἀλλὰ τὸν ἀ-
φήνουσιν εἰς τὸ θέλημά του· καὶ γυρίζοντες εἰς τὴν
χώραν, τοῦ ἔστελλον κάθε Σάββατον μερικὸν ψωμί· καὶ
ἔμεινεν ὁ Ἅγιος εἰς τὴν ἔρημον ἀσκητεύοντας δέκα
καὶ ὀκτὼ χρόνους, καὶ ἤρχετο μόνον εἰς τὸ χωρίον
τὸ μέγα Σάββατον κρυφά, καὶ ἔμβαιεν εἰς τὸ ἅγιον
Βῆμα· καὶ μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς λαμπροφύρου ἀνα-
στάσεως, τὸ βράδι ἔφευγε πάλιν, καὶ ἐπήγγενεν εἰς τὸ
σπήλαιον καὶ ἀσκήτευσεν· τὴν δὲ ἄλυσον δὲν τὴν εὐγα-
λεν ἀπὸ τὸν λαιμόν του εἰς ὅλην τοῦ τὴν ζωὴν· καὶ
τινὰς δὲν τὸν ἤξευρεν, εἰμὴ μόνον οἱ δύο ἱερεῖς ὅπου
ἐπροεῖπα, καὶ οἱ γέροντες, καὶ ἓνας Πνευματικὸς ἀπὸ
τὸ μοναστήριον τῆς Πόρτας, Ματθαῖος καλούμενος·
καὶ εἰς τόσους χρόνους ποῖος νὰ στοχασθῇ τὰς σκλη-
ραγωγίας ὅπου ὑπέμεινεν εἰς τὴν ἀσκήσιν, καὶ νὰ μὴν
θαυμάσῃ; ποῖος νὰ ἐννοήσῃ τοὺς πειρασμοὺς ὅπου ἔ-
παθε, καὶ νὰ μὴν φρίξῃ; ἀμὴ οὔτε ἡ κακοπαθείαις, οὔ-
τε οἱ νοητοὶ καὶ αἰσθητοὶ πειρασμοὶ τὸν ἐχώρισαν ἀπὸ
τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἰς τόσους καὶ τόσους
πολέμους, ἐφάνη νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος, καὶ μιμη-
τὴς τῶν παλαιῶν Ἀγίων, ὁ ὁποῖος εἰς τὰς εἰκοσιεπτεῖς

τοῦ Ἰουνίου Μηνὸς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· καὶ τὴν
αὐτὴν νύκτα φανερώνει τὴν κοίμησίν του ὁ Χριστὸς
τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς Κυρίου Ματθαίου, καὶ τοῦ
λέγει, ὅτι τὴν αὐγὴν νὰ ἤθελε συνάξῃ ὅλους τοὺς Πα-
τέρας τοῦ Μοναστηρίου του, καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ κηδεύ-
σῃ τὸν ὄσιον Βάρβαρον· ὁμοίως βλέπει καὶ ὁ Ἠγού-
μενος τῆς ἁγίας Τριάδος κύρ Νεκτᾶριος εἰς τὸν ὕπνον
του τὸ ἴδιον· ἔτι δὲ καὶ ὁ Ἠγούμενος τοῦ προφήτου
Ἰησοῦ εἰς τὴν Δραγανὴν Κύρ Εὐθύμιος· καὶ λοιπὸν
ἐσυνάθροισαν τοῦτοι οἱ ἐνάρετοι ἄνδρες ὅλους τοὺς Ἱε-
ρομονάχους καὶ ἰδιώτας τῶν μοναστηρίων τους, διὰ νὰ
πηγένουν εἰς τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν τοῦ Ἀγίου· καὶ
μετὰ τὸ νὰ ἐδόθῃ λόγος εἰς ὅλα τὰ περίχωρα, ἔτρεξαν
ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι· καὶ ἤθελεν
ἰδῆ τινὰς μεγάλον ἀγῶνα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὴ
ἔτρεχαν ὅλοι ὡσὰν εἰς προῦπάντησιν βασιλέως· ἐπα-
ρακινούσαν οἱ Ἱερομόναχοι τοὺς Ἱερομονάχους, οἱ ἰδι-
ῶται τοὺς ἰδιώτας, οἱ κοσμικοὶ τοὺς κοσμικοὺς, οἱ νέ-
οι τοὺς γέροντας, καὶ οὐδὲ κανένας σχεδὸν ὅπου ἐδύνα-
το ἔμεινε χωρὶς νὰ ὑπάγῃ· συναθροισθέντες λοιπὸν ἅ-
παντες, ἀσύνκωσαν τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο λείψανον με πολ-
λὴν τιμὴν, λαμπαδοφοροῦντες, καὶ ψάλλοντες, καὶ τὸ
ἔφεραν εἰς τὸ χωρίον Τρύφων· καὶ ὅτε τὸ ἔβαλαν κά-
τω εἰς τὴν γῆν, ὦ τοῦ θαύματος! ἦτον μία γυνὴ στε-
ρημένη ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων τῆς ἐπταχρόνους,
καὶ εὐθὺς ὅπου ἤσπασθη τὸ Ἅγιον λείψανον, ἔλαβε
τὸ φῶς τῆς πάλιν ὡς καὶ πρότερον· ἐτῆξεν δοξάζει ὁ
Θεὸς τοὺς ἀντιδοξάζοντας αὐτὸν διὰ τῶν θεαρέστων

ἔργων· ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον τοὺς λυτρώνει ἀπὸ τοῦς κινδύνους, ἀλλὰ τοὺς δίδει δύναμιν νὰ λυτρώνουσιν καὶ αὐτοὶ ἄλλους· βλέποντες λοιπὸν τοῦτο τὸ θαῦμα οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωρίου ἐκείνου, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὁποῦ τοὺς ἐχάρισε τέτοιον θησαυρόν· καὶ ἐρχόμενοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀσθενεῖς ἰατρεύοντο· τέλος πάντων φάλλοντες τὸ Ἅγιον λείψανον ὡς ἔπρεπε, τὸ ἐνταφί-
 ασαν μετὰ δόξης· καὶ εὐγάζοντες τὴν ἄλυσον ἀπὸ τὸν λαιμόν του, τὴν ἐκρέμασαν εἰς τὸν τάφον εἰς μαρτύ-
 ριον· καὶ ἐκαυχῶντο εἰς τὸν Ἅγιον περισσότερον ἀπὸ
 κάθε πολύτιμον πρᾶγμα.

Εἰς δὲ τοὺς χιλίους πεντακοσίους ἐξηκόντα δύο
 χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ, εὐγῆκαν ἡ ἰταλικαῖς ἀρμάταις
 νὰ κυνηγήσουν τὴν τουρκικὴν, καὶ νικῶντάς τὴν Θεοῦ
 βοηθεῖα, ἔκαμαν μεγάλην φθορὰν εἰς αὐτήν· καὶ εἰς
 τὸ γύρισμα ἐγύρισαν δεκατέσσαρα καράβια, καὶ ἡχημα-
 λώτισαν ὄσους τούρκους εὗρον εἰς τὴν Βόνιτζαν· εἰς δὲ
 τὰ καράβια ἐκεῖνα ἦτον ἓνας Καπετάνιος Σικλαβοῦνος
 ἄνθρωπος ἐντιμος καὶ μεγαλοπρεπής, ἀσθενὴς βαρέως,
 ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὸν ὕπνον του, ὅτι ἀνίσως δὲν
 προστρέξῃ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου, ὁποῦ εὐρίσκεται
 εἰς τὸ χωρίον Τρύφων, δὲν λαμβάνει τὴν ἴασιν· καὶ
 τὸ ταχὺ κινῶντας μὲ πέντε καράβια, ἄραξεν ὑποκάτω
 εἰς τὸ χωρίον Τρύφων· καὶ πέρνωντας πολλοὺς ἀνθρώ-
 πους ἐδικούς του, προστρέχει εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ εὐθὺς
 ἰατρεύεται· ὅμως δὲν ὑποφέρει νὰ χωρισθῇ τὸν βοηθόν-
 του, ἀλλὰ προστάζει καὶ ἀσυνκύνουν τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο
 λείψανον ἀπὸ τὸν τάφον, καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὸ καράβι

του· καὶ πρεπώμενα· διατὶ τίς νὰ ἰδῇ τέτοιον θησαυ-
 ρόν, καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ; τίς δὲν ἤθελε νὰ ἔχῃ εἰς τὴν
 πατρίδα του τέτοιον βοηθόν; ἐδέχθη λοιπὸν ὁ Καπετά-
 νιος καὶ τὴν ὑγίαν του, καὶ τὸν Ἅγιον, καὶ ἐχαίρε-
 το· ἀμὴ ἀλοῖμονον εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ χωρίου Τρύ-
 φων· τότε ἐστερήθησαν πάσης βοηθείας, τότε ἔχασαν
 τὴν δύναμίν τους· μὰ διατὶ τάχατες ἄφησεν ὁ Ἅγιος
 ἐκεῖνον τὸν τόπον ὁποῦ ἐδιάλεξεν εἰς ἀσκησίαν του; φαί-
 νεται μοι ἀδελφοί, ὅτι δὲν ἀπαξενώθη ὁ Ἅγιος διὰ
 ἄλλην ἀφορμὴν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν τόπον· ἀλλὰ διατὶ
 ἐπρόβλεπεν πῶς ἔμελλον νὰ αἰχμαλωτισθοῦν πάλιν
 ἐκεῖνα τὰ μέρη, οἷς κρίμασιν οἶδεν ὁ Κύριος, καθὼς
 θέλετε ἀκούσει παρακάτω· καὶ διὰ νὰ μὴν πέσῃ καὶ
 τὸ Ἅγιόν του λείψανον πάλιν εἰς ἀσεβεῖς, διὰ τοῦτο
 ἔστερξε νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον ἐλευθερόν· καὶ ἂν
 καλὰ ἐδύνετο ὁ Θεὸς νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τὸν τόπον
 ἐκεῖνον διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου, καὶ νὰ φυλάξῃ καὶ
 τὸ Ἅγιον λείψανον ἀβλαβές, ὅμως βλέπωμεν ὅτι πολ-
 λάκις διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, συγχωρεῖ ὁ Θεὸς νὰ
 πίπτουν καὶ τὰ Ἅγια εἰς ἀναξίων χεῖρας· διὰ τὰς
 ἁμαρτίας τῶν Ἑβραίων, πολλάκις παρεδόθη ἡ Κιβω-
 τὸς εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων· διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν Χρι-
 στιανῶν πολλοὶ ναοὶ κατεδαφίσθησαν· καὶ πολλαῖς Ἁ-
 γίαις εἰκόνες κατεφρονέθησαν· ἔχομεν νέον παράδειγμα
 τὴν δεινὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ δυστυχιστάτου Μωρέως,
 τὸ λοιπὸν διὰ νὰ μὴν πέσῃ καὶ τὸ Ἅγιον τοῦτο λεί-
 ψανον εἰς χεῖρας τυράννων, καὶ ἀσεβῶν, διὰ τοῦτο ἀ-
 σκύνεται ἀπ' ἐκεῖ, τὸ ὁποῖον ἔχωντάς το ὁ Καπετά-

νιος εἰς χεῖράς του, ἐκίνησεν μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἐπήγενεν εἰς τὸν τόπον του εἰς τὴν Ἰταλίαν· καὶ διαβαίνωντας ἀπὸ τὸ νησί τῶν Κερκυραίων, ἄραξεν εἰς ἕνα λιμνῶνα λεγόμενον τοῦ Ποταμοῦ· καὶ τοῦτο διὰ νὰ κηρυχθῇ περισσότερον ὁ Ἅγιος, διὰτὶ ἀκούσατε καὶ ἄλλον θαῦμα τοῦ Ἀγίου, καὶ θέλετε γνωρίσει πόσῃν παρρησίᾳ αὐτὸς εἶχεν πρὸς τὸν Θεόν· εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον ἕνας γέροντας, καὶ εἶχεν ἕνα υἱὸν μονογενῆ κρατημένον, ὡς ἄλλον παράλυτον χρόνους τρεῖς· καὶ εὐθὺς ὁποῦ ἄραξαν τὰ καράβια, βλέπει εἰς τὸν υἱὸν του ὁ γέροντας, ὅτι νὰ ἤθελε ὑπάγῃ εἰς τὸ καράβι τοῦ ὀδείου Καπετάνιου, καὶ νὰ προστρέξῃ εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ υἱὸς του· καὶ τὴν αὐγὴν τρέχει, ὡς τοῦ ἀπεκαλύφθη· καὶ βλέπωντάς τον ὁ Καπετάνιος, τὸν ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς, καὶ τοῦ ἐδιηγῆθη τὰ πάντα, καὶ τὸν παρκαίνῃ νὰ φέρῃ τὸν υἱὸν του, καὶ θέλει λάβει τὴν ἰασιν· ταῦτα ἀκούσας ὁ γέρον, ἔδραμε καὶ ἀσύκωσε τὸν υἱὸν του μὲ τὸ κρεββάτι, καὶ τὸν ἔφερε εἰς τὸν Ἅγιον· καὶ ὡ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ᾧμα τὰ κρατημένα μέλη ἐλύθησαν, καὶ ἐστερεώθησαν· καὶ ὁ ποτὲ βασταζόμενος ὑπὸ τεσσάρων περιεπάτει δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ κηρύττωντας τὸν Ἅγιον· οἱ δὲ Χριστιανοὶ τοῦ τόπου ἐκείνου, λέγω οἱ ἀπὸ τὸν Ποταμὸν, βλέποντες τέτοιον θαῦμα, ἐπαρεκάλεσαν τὸν Καπετάνιον νὰ εὐγάλῃ τὸ Ἅγιον λείψανον εἰς τὸ περιγιάλιον νὰ τὸ ἀσπασθοῦν ἅπαντες· ὁ δὲ Καπετάνιος βλέπωντας τὴν εὐλάβειαν ὅπου εἶχαν εἰς τὸν Ἅγιον, τὸν εὐγαλε, καὶ τὸν ἄφησεν ἔξω δύο ἡμέρας, καὶ ἐπή-

γεναν ὅλοι καὶ τὸ ἡσπάζοντο πληροῦμενοι εὐδοκίας πνευματικῆς· καὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐξ αὐτῶν ἰατρευθῆσαν διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἀγίου Βαρβάρου· ὅθεν καὶ Ναδὸν περικαλῇ μετὰ κωδωνοστασίου θαυμαστοῦ τοῦ ἔκτισαν, καὶ ἑορτὴν λαμπρὰν κάθε χρόνον τοῦ κάνουν τῇ ιε. τοῦ Μαΐου Μηνός· ὅτε λέγω ἐκείθεν τὸ Ἅγιον καὶ θαυμαστὸν λείψανον διεπέρασε· μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας, ἔλαβεν ὁ Καπετάνιος τὸ Ἅγιον λείψανον, καὶ τὸ ἔμπασε μέσα εἰς τὸ καράβι του· καὶ ἐμίσεισε, καὶ ἐπήγεν ἀβλαβῆς εἰς τὸν τόπον του· καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τὸ νὰ ἐξαπλώθῃ ἡ φήμη διὰ προσταγῆς τοῦ τότε Πάπα Ρώμης, ἐμεταφέρθη τὸ Ἅγιον λείψανον εἰς αὐτὴν τὴν μεγαλόπολιν Ρώμην· τὸ ὅποιον βάνωντάς το εἰς ἕνα μοναστήριον, τὸ ἔχουν εἰς μεγάλην εὐλάβειαν καθὼς γράφει ὁ αὐτὸς Ματθαῖος, ὅστις ἐβεβαιώθη ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους· εἰς δὲ τὸ χωρίον Τρύφων ἔμεινε μόνον ἡ ἄλυσός του διὰ σημεῖον· καὶ ἂν καλὰ καὶ τὸ ἅγιόν του λείψανον ἀσυκώθῃ ἀπὸ ἐκεῖ, ὅμως ἡ βοήθειά του φθάνει εἰς κάθε τόπον, εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἐπικαλεσθοῦν μὲ εὐλάβειαν· καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τῆς ἁλύσεως ἐγίνοντο πολλὰ καὶ θαυμαστὰ θαύματα, καὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς προστρέχοντες ἐλάμβανον τὴν ἰασιν. Εἰς δὲ τοὺς χιλίους ἐξακοσίους ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ, ἡχημαλώτισαν οἱ Τοῦρκοι τὰ ξερόμερα, καὶ τὸ χωρίον Κατοῦνα, καὶ Ἀλευρά, καὶ ἀκόμη καὶ τὸ χωρίον Τρύφων, καὶ εἰς τὴν δεινὴν ἐκείνην αἰχμαλωσίαν, ἐχάθη καὶ ἡ ἄλυσος ἀπὸ τὸν τόπον τῆς αὐτῆς λοιπὸν τὴν αἰχμαλωσίαν προγνωρίζοντας ὁ Ἅγιος, ἐσυγ-

χώρεσε νὰ μετατοπισθῇ τὸ Ἅγιον αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον λείψανον, καθὼς ἐπροείπαμεν ταῦτα δὲ πάντα ἐγράφησαν, καὶ ἐσυντάχθησαν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου, καὶ λογιωτάτου Κυρίου Ματθαίου Ἡγουμένου τε καὶ Πνευματικοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἀγίου Βαρβάρου, ἐκ τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐν τῇ Καρνανίᾳ· ταῖς τοῦ Ἀγίου Βαρβάρου πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

Ῥοδῇ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο Ἐρως σου ἐνθεός, ὁ ζῆλος Πάτερ υπῆρχεν ἅμεμιπτος· ἡ ἀγάπη τελεία, ὑπομονὴν δὲ ἄκραν ἐκέκτησω, καὶ πάσχων ἐκράύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δίς.

Υδάτων ὡς χεῖμαρρος, ἐκύκλωσάν σε δεινῶς οἱ τύραννοι, ἀλλ' ἐκ μέσου ἐκείνων φυγὼν, ἐσώθης Πάτερ εἰς ἔρημον· κἀκεῖ τὸν ὕμνον τῇ ῥύστη προσέφερες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ετέχθης ὡς ἄνθρωπος, καὶ υπὲρ ἄνθρωπον μόνη τέτοκας· πρὸ τοῦ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος ὑπάρχουσα, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος ἀμώμητε· διὸ ὕμνουμέν σε ὡς Θεοῦ Μητέρα ἡμῶν.

Ῥοδῇ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νενεκρωμένῳ σώματι, τῇ νηστείᾳ πανεύφημε, ἀθλητῆς ἐγένου, καὶ καλῶς ἠγωνίσαι, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, σταυρὸν καὶ τὴν νέκρωσιν παθὼν, καὶ τοὺς νδ-

ητοὺς, καὶ ὁρατοὺς ἐκδιώκων, πολέμους ἀνεβόας· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Ο αλασσοπόρος γέγονας, ἐν ἐρήμῳ κατήκησας, καὶ ἐν ἑκατέρα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, κυμάτων τὰ ρεύματα, καὶ προσβολὰς τὰς παρ' αὐτῶν· διὸ καὶ μέχρι τέλους, ἀκλινῆς διαμένων, ὡς νικητῆς κραυγάζεις· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ελευθερίας πρόξενος, καὶ ζωῆς ὄντως γέγονας, φύσει τῇ βροτείᾳ τὸν Σωτῆρα τέξασα, ζωὴν τε τὴν ἄλυκτον, καὶ ἄρτον τὸν Οὐράνιον οὐ νῦν καὶ μετὰ βίον, καὶ ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι, θερμῶς ἀναβοῶμεν· Μητερ μὴ διαλείπης, ἀπαύστως ἱκετεύειν, τὸν ὑπὸ σοῦ τεχθέντα.

Ῥοδῇ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ο Πένης καὶ ἀκτήμων διὰ Χριστὸν, ὁ αἰχμάλωτος ἅμα καὶ δέσμιος, νῦν προσκαλεῖ, πάντας ἐστιᾶσαι πνευματικῶς, καὶ τῶν πλουτούντων δείκνυσι, τοὺς ἐν τῇ πτωχείᾳ καρτερικοὺς· πολὺ πλουσιωτέρους, ὑπάρχειν καὶ γὰρ οὗτος, ἐν τῇ πτωχείᾳ ζῶν πεπλούτηκε.

Δίς.

Υπέστης ἐν τῷ κόσμῳ τὰ ἀλγεῖνᾶ, καὶ τῶν τούτου ἡδέων ἐμάκρυνας, ὅτι Χριστὸν, ἐγνωσ εἶναι πάντων τὸ ἐφετόν· διὸ συγχαίρεις Βάρβαρε, ἅπασι τοῖς

τούτου συναρασταῖς, αὐτὸν ἐπαπολαύσας, τὴν ὄντως
θυμηδίαν· ἥς διὰ σοῦ ἀξιωθείμεν.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ καὶ Παρθένε καὶ τῶν πιστῶν, καὶ Ὅσι-
ων τὸ μέγιστον καύχημα, δέξαι ἡμῶν, τὰς δεή-
σεις πάσας ὥσπερ νῦν σοί, ὑμνωδικῶς προσφέρομεν,
καὶ τοῖς Θεοτόκον παναληθῆ, κηρύξασιν ἐν κόσμῳ·
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσαι, Χριστὸν Σωτῆρα καθικέτευε.

Ἐξαποστειλάριον· ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εν πάθει καὶ πειρασμοῖς, εἰς τὸν κόσμον βιώσας,
χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, εἰς Οὐρανοὺς ἀπεδέξω·
καὶ σῶμα μὲν ταπεινώσας, τὴν ψυχὴν ἀνύψωσας· καὶ
σπεύδων κόσμον μὴ βλέπειν, εἶδες Θεὸν ἐν Οὐρανοῖς,
καὶ γέγονας φωστῆρ, οὐρανοφώτιστος Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε ἀληθῆ, τετοκυῖα ἀσπόρως, ἀνθρώπων
φύσιν ὕψωσας, καὶ Θεὸν ἀπειργάσω, τὸν ἔρωτι
τοῦ Θεοῦσθαι, τὴν φθορὰν κτησάμενον· διό σε πάντες
ὑμνοῦμεν, ὡς κυήσασαν Χριστὸν, καὶ ἐλπίδα ἀσφαλῆ,
τῆς τῶν βροτῶν Σωτηρίας.

Εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ, ἤχος, πλ.δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦτε νῦν πιστοὶ τιμήσωμεν, τὸν εὐσεβεῖα στερρόν, ἐν
ῥῥαῖς τε καὶ ἄσμασι τὰ τούτου ἐπάδοντες, ἀξιά-
γαστα ἐπαθλα· αἰχμαλωσίας, θλίψεις ὑπήνεγκας, καὶ
ἐν ἀσκήσει πάντα διήγαγες, τὸν βίον Βάρβαρε, καὶ

Χριστῷ προσγέγονας τῷ ποθητῷ· ὃν καὶ ἡμᾶς δέξασ-
θαι, νῦν καθικέτευε.

Δεῦτε νῦν πιστοὶ τιμήσωμεν, οἱ δοῦλοι τὸν ἐν δεσ-
μοῖς, οἱ ἐν θλίψει τὸν πάσχοντα, πένητες τὸν ἄ-
πορον, μονασταὶ τὸν εἰς ἔρημον, ἐν πειρασμοῖς δὲ τὸν
ἐκδιώξαντα, τὰς ἐπιρρείας τὰς ἐκ τοῦ δαίμονος· πάντα
γὰρ ἔφερεν, ἀνδρικῶς ὁ Βάρβαρος διὰ Χριστόν· ὃν
ἐπαπολαύσας νῦν, ἀεὶ ἀγάλλεται.

Δεῦτε νῦν πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀποδημίαν ἐκ γῆς, τοῦ
Βαρβάρου πρὸς Κύριον, τοῦτον ἱκετεύοντες, μεσι-
τεῦσαι τῷ σώσαντι, ἐκ τῶν βασάνων καὶ ἡμᾶς σώσασ-
θαι, ὡς παρῥησίαν πρὸς τοῦτον ἔχοντα· ὅθεν ἡξίωται,
σὺν Ἀγγέλοις τάξασθαι ἐν Οὐρανοῖς, ὁ οἰκῶν τὴν ἔρη-
μον· ποτὲ καὶ σπῆλαιον.

Εγnows τῶν τυράννων Βάρβαρε, τὴν ἐσομένην φο-
ρὰν, κατ' αὐτῶν τῶν τιμώντων σου τὸ Ἅγιον λεί-
φανον, καὶ παρέχεις τὴν ἴασιν, τῷ πιστοτάτῳ στολάρ-
χῳ ἵνα σε, ἐκ τοῦ ὑπόπτου ἐξαίρη κλίματος· ὅθεν
εἰσδέχεται, ἡ λαμπρὰ καὶ εὐσημος Πώμη τὸ σὸν, λεί-
φανον καὶ σέβεται, ὡς ὑπερέντιμον.

Δόξα, ἤχος, πλ.β'.

Σήμερον ὁ Βάρβαρος τῶν φθαρτῶν καὶ ρεόντων, καὶ
τῆς γῆς ἀπαίρων, πρὸς Οὐρανὸν ἀναβαίνει, καὶ
συνοδεύουσιν αὐτὸν Ὅσιων καὶ Ἀγγέλων χοροί· ὅθεν
καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, ὕμνους προσφέρωμεν αὐτῷ· χαί-
ροις πιστὲ θεράπων, καὶ καύχημα πάντων τῶν ἀθλη-
τῶν τοῦ Χριστοῦ· χαίροις Ὅσιων ἀγλάισμα Βάρβαρε·

χαίρεις τῶν ἀσθενούντων, καὶ προτρεχόντων σοι ἡ ἱ-
ασις· διὰ Χριστῷ πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργ-
γίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου φθῆ,
γ'. καὶ στ'. Ἀποστολευαγγέλιον ζῆτει εἰς ὅσιον. Κοι-
νωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις αἰχμαλώτων ὁ λυτρωτής· χαίροις ἀσθενούν-
των, ὁ ταχύδρομος ἱατρός· χαίροις ὁ Στεφάνους ἀ-
θλητικοῖς, παμμάκαρ στεφθεὶς παρὰ Κυρίου, Ὅσιε
Βάρβαρε.

Τέλος καὶ τῇ Θεῷ Δόξα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΚ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΚΕΡΚΤΡΑΣ

Σύμ.	Σύμ.
✠ Ὁ Κερκύρας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ 10	Θ. Θ. Χυτήρης 1
Ἱερ. Κ. Καβδαδιάς 1	Π. Μπόικος 1
Ἱερ. Γ. Ραμανδᾶς 1	Γ. Μεταξᾶς 1
Ἱερ. Β. Μώρος 1	Μ. Α. Βρανίκας Ἀναγν. 1
Ἱερ. Ι. Βλάχκος 1	Σ. Νεράντης 1
Ἱερ. Ε. Μεταλλινός 1	Κ. Σ. Μαυρογιάννης 1
Ἱερ. Χρ. Μούτσος 1	Δ. Βασιλᾶς 1
Ἱερ. Σ. Μεσημέρης 1	Σ. Δαπέργολας 1
Ἱερ. Ι. Σάββας 1	Σ. Α. Β. Μακρῆς 1
Ἱερ. Χ. Πλατσαῖος 1	Γ. Κοντογιώργης 1
Ἱερ. Ν. Βασιλάκης 1	Α. Κουτσούρης 1
Ἱερ. Α. Μαρτζούκος 1	Ἑλ. Λευθεριώτης 1
Ἱερ. Γ. Πολυῶς Αρχ. Ἐπιτρ. 1	Δ. Δραζίνος 1
Ἱερ. Σ. Κασφίκης 1	Γ. Μοναστηριώτης 1
Ἱερ. Α. Στεριώτης 1	Μ. Κροκινᾶς 1
Ἱερ. Μ. Βραδῆς 1	Κ. Ρίζος 1
Ἱερ. Χ. Σπάθας 1	Δ. Ἰουστινιάνης 1
Ἱερ. Θ. Ζερβός 1	Γ. Α. Ρωμανός Γυμνασιάρχ. 2
Ἱερ. Γ. Ι. Α. Κοντός 1	Μ. Κ. Σακελαρόπουλος 1
Ἱερ. Α. Μάνδηλας 1	Α. Βλάχος 1
Ἱερ. Α. Μουμούρης 1	Σπ. Παπαγεωργίου Καθηγ. 1
Ἱεροδ. Ἀλ. Λευθεριώτης 1	Κ. Κοκκινόρης 1
Ἱεροδ. Σ. Καταπόδης 1	Δ. Μάξης 1
Μονή Γ. Θ. Πλατυτέρας 7	Σ. Κάλλος 1
Μονή Αγ. Θεοδώρων 1	Σ. Μ. Μεταλλινός 1
Μονή Αγ. Εὐφημίας 1	Σ. Π. Ἀργαλιάς 1
	Ν. Μαρκέτης 1
	Δ. Κουρκουμέλης 1
	Ι. Ρέσσος 1
	Ν. Τ. Βούλγαρις 1
	Αρ. Κογεβίνας 1
	Π. Δαμασκηνός 2
	Σ. Δε-βιάζης Μόσχος 1
	Σ. Χ. Μουστοξύδης 1
	Π. Γ. Πατριχίος 1
	Στ. Πατριχίος 1
	Ι. Β. Τριβυζᾶς 1

Η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Π. Ἀκύλας Ἀρχ. Διευθ. 1
Ἱερ. Β. Παπικινός Ἐπιστ. 2
Ζ. Ἱερ. Ν. Καψοκαβδαδῆς 1
Ἱεροσπ. 1
Ι. Ἀργυρόπουλος » 1
Ι. Α. Καβδάσιλας » 1
Π. Η. Ραπτόπουλος » 1
Σ. Μ. Βασιλᾶς » 1

Σώμ.	Σώμ.
Σ. Σκευής	1
Δ. Ροδόσταμος	1
Ι. Κοράγιος	1
Αχιλ. Ἀλεξάνης	1
Ν. Τριαντάφυλλος	1
Ε. Τσουλάνης Δημοδ.	1
Ι. Σ. Σαμουήλης	1
Δ. Σ. Βροκίνης	1
Δ. Βλάχος Καλλιτέχ.	1
Πλ. Ἰσαακίδης Καίσαρεὺς	1
Ε. Ν. Κόκκινος	1
Σ. Κόκκινος	1
Γ. Ε. Βερβιτζιώτης	1
Διμ. Μαρτζας	1
Β. Γ. Αυγούστης	1
Σ. Α. Κουρής	1
Ι. Ζερβός	1
Αντ. Κυριάκης	1
Γ. Δεσίλας	1
Δ. Δεσίλας Ἐπιλοχ.	1
Στερ. Παπαγεωργίου	1
Θ. Α. Παπαθεοδώρου	1
Σ. Καίσαρης	1
Αλ. Μαρτίνος	1
Σ. Ζούλας	1
Π. Γιανουλάτος	1
Σ. Ν. Κυριάκης	1
Σ. Σαββανής	1
Θ. Καφετζής	1
Γ. Α. Γιούργας	1
Α. Κόνδης	1
Κ. Κομπολίτης	1
Κ. Α. Κοστελέτος	1
Ν. Βασιλάς	1
Δ. Οικονόμου	1
Μαρ. Μ. Καπούτη	1

ΔΕΥΚΙΜΜΗΣ

1	Ἱερ. Β. Σαμουήλης Ἀρχ. Ἐπιτρ.	1
1	Ἱερ. Συμ. Κουτρούλης	1
1	Ἱερ. Γαβρ. Χρυσικόπουλος	1
1	Ἱερ. Ἀντ. Πανδῆς	1

Σώμ.		Σώμ.
1	Ἱερ. Γρ. Θερεϊανός	1
1	Τηλ. Α. Ι. Καλογερόπουλος	1
1	Δήμαρχ.	1
1	Σ. Ι. Καβδαδᾶς Εἰρηνοδ.	1
1	Α. Σ. Μουμουρῆς Ὑποτελών.	1
1	Θ. Α. Καβδαδιᾶς Δημογραμ.	1
1	Συμ. Σ. Βλάσης	1
1	Θεμ. Α. Βούλγαρις	1
1	Γ. Ἀλ. Παπαδασόπουλος	1
1	Ἀνδρ. Β. Παπαδασόπουλος	1
1	Γ. Α. Κουτρούλης	1
1	Ν. Μ. Ζερβός	1
1	Θεοτ. Μ. Σαμουήλης	1
1	Β. Κ. Σαμουήλης	1
1	Σ. Β. Βούλγαρις	1
1	Π. Β. Πανδῆς	1
1	Σπ. Κάντας	1
1	Σ. Μ. Γατσούλης	1
1	Δ. Σ. Βλασόπουλος	1
1	Περ. Κουρῆς	1

ΚΑΡΟΥΣΑΔΩΝ

1	Ἱερ. Σ. Κατωμέρης	1
1	Ἱερ. Ἀθ. Πέτσος	1
1	Ἱερ. Β. Γκινάκης	1
1	Γ. Σ. Βαρότσος συνήγορ.	1
1	Κ. Ι. Κλαδᾶς	1
1	Σ. Σγούρος	1
1	Σ. Αύγερινός	1
1	Ι. Ἱερ. Γ. Βοντετζιάνος	1
1	Ἰ. Ονούφ. Α. Σκλαβενίτης	1
1	Ι. Β. Σγούρος	1
1	Ν. Ε. Κραιπαρῆς	1

ΝΥΜΦΩΝ

1	Ἱεροδ. Ν. Τζενεμπής	1
1	Ἱεροδ. Α. Κεφαλλινός	1
1	Μαρχ. Βεδουράς	1
1	ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΩΝ	1
1	Π. Ζουπάνος Δημοδιδ.	1

Σώμ.	Σώμ.
Σ. Ι. Κατωμέρης	1 Σ. Α. Ἀρμένης
Σ. Ο. Χαλικιάς Συμβολ.	1
Αλ. Σ. Κοστελέτος	1
	ΑΓΡΑΦΩΝ
ΓΑΡΔΕΛΛΑΔΩΝ	Ἱερ. Εὐστ. Δανίλης
	1
	Κ. Γουλῆς Ἀναγρ.
	1
Ἱερομ. Χρ. Τριάντος	1
Ἱερ. Σ. Μουμούρης	»
Ἀνδρ. Λευθεριώτης	1
Γ. Ν. Κάβρος	»
Χαρ. Α. Λευθεριώτης	1
Γεώρ. Σ. Λευθεριώτης	1
	ΓΙΑΝΝΑΔΩΝ
	Α. Αγάθος Δήμαρχος
	1
	Α. Π. Κοσκινᾶς Συμβολ.
	1
	Θ. Ἀγιοδασεῖτης Δημογραμ.
	1

ΔΟΥΚΑΔΩΝ

1	Ἱερ. Α. Μουμούρης Αρχ. Ἐπιτρ.	2
1	Αντ. Ε. Μουμούρης	1

ΚΟΡΑΚΙΑΝΑΣ

1	Ἱερομ. Σ. Ηροσαλένδης	1
1	Ἱερ. Αντ. Νικολούζος	1
1	Ἱερ. Χρ. Θύμης	1
1	Εὐστ. Φαίτας	1
1	Παναγ. Μάνδηλας	1
1	Εὐαγ. Β. Μάνδηλας	1

ΣΩΚΡΑΚΙΟΥ

1	Ἱερ. Π. Χοντρογιάννης	1
1	Γρ. Δ. Χοντρογιάννης	1
1	Αλ. Α. Χοντρογιάννης	1
1	Σταμ. Σ. Χοντρογιάννης	1
1	Γ. Σ. Χοντρογιάννης	1
1	Π. Ι. Χοντρογιάννης (Κόκ.)	1
1	Σ. Γ. Πολίτης	1

ΡΑΧΤΑΔΩΝ

1	Ἱερομ. Νικηφόρ. Ἀρμένης	1
1	Ἱερ. Ι. Γκίνης	1
1	Ν. Ι. Ἀρμένης	1
1	Αλοῖζ. Ἀρμένης	1

Σ. Α. Ἀρμένης	Σώμ.
	1
ΑΓΡΑΦΩΝ	
Ἱερ. Εὐστ. Δανίλης	1
Κ. Γουλῆς Ἀναγν.	1

ΓΙΑΝΝΑΔΩΝ

1	Α. Αγάθος Δήμαρχος	1
1	Α. Π. Κοσκινᾶς Συμβολ.	1
1	Θ. Ἀγιοδασαίτης Δημογραμ.	1
1	Αθ. Σ. Μιχαλᾶς	1
1	Σωτ. Σ. Ἀρμένης	1
1	Π. Κ. Κοσκινᾶς	1
1	Α. Θ. Αὐλωνίτης	1
1	Νικόδ. Α. Βασιλάκης	1
1	Ἰ. Κ. Ἀρμένης	1
1	Γ. Κ. Ἀρμένης	1
1	Κ. Σ. Προύπης	1

ΠΟΤΑΜΟΥ

1	Ἱερ. Σ. Κλουδᾶς Ἀρχ. Ἐπιτρ.	1
1	Ἱερ. Μ. Ἀρμένης	1
1	Ι. Βραχλιώτης Φαρμακ.	1
1	Κ. Παπαγεωργίου	1
1	Α. Χειμαριός	1
1	Σ. Περούλης	1
1	Γ. Δρῆς	1
1	Δ. Ἀλεξάνης	1
1	Ν. Ραφομανίκης	1
1	Δ. Μακροζωνάρης	1
1	Α. Κουλούρης	1

ΓΛΕΤΟΥΡΙΟΥ

1	Ἱερ. Ἀρσ. Κοντός	1
1	Ἱερ. Σ. Κυλαδινός	1
1	Ν. Αργαλιᾶς	1
1	Αθ. Γ. Κοντός	1
1	Γ. Ἀργαλιᾶς	1

Σ. Ν. Σουρβίνος
Ι. Σ. Χυτήρης
Ἀνδρ. Παῖπες

ΨΩΡΑΡΩΝ

Ἱερ. Ν. Μάμαλος
Π. Σκιαδόπουλος
Ν. Μάμαλος

ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΩΝ

Ἱερ. Σωτ. Παγκράτης
Ἱερ. Ι. Πανάρετος
Δ. Σ. Παγκράτης Ἀναγν.

ΠΕΛΕΚΟΣ

Α. Θ. Κόντης
Σ. Παντελεΐος Δημοδ.
Μονή Υ. Θ. Μυρτιδιωτίσσης

Ἱερμ. Ἀγ. Πακτίτης
Γερβ. Μιχαλᾶς

Διαφόρων Χωρίων

Ἱερ. Γ. Κεσκινᾶς Ἀρχ. Ἐπιτρ.
(Κουραμάδων) 1

Σώμ.	Σώμ.
1	Ἱερ. Κίτσος (Καλαφατιόνων) 1
1	Ἱερ. Δ. Πουλημένος (Κυνοπιάσ.) 1
1	Ἱερ. Εὐάγ. Καρδακάρης (κάτω Γαρ. 1
	Ἱερ. Α.Σ. Κομπολίτης Βαρυπατ. 1
	Ἱερ. Α. Ρίγγας (Αφρας) 1
1	Ἱερ. Σταυρ. Τόμπρος (Εὐροπ. 1
1	Ἱερ. Ν. Μουλίνος (Κανσλ. 1
1	Ἱερ. Ελ. Καίσσαρης (Ἰλωποῦ) 1
	Ἱερ. Γεν. Ζουπάνος Ἡγούμ. (Παλαιοκ. 1
	Ἱερ. Δ. Ἀρμένης (Βελονάδ. 1
1	Ἱερ. Γερ. Κοντογιώργης (Αρμε- νάδων) 1
1	Ἱερ. Σ. Τρύφωνας (Συνιῶν) 1
	Ἱερ. Δ. Σγοῦρος (Σπαρτίλος) 1
	Ἱεροδ. Ι. Σαρακηνός (Περι- θείας) 1
1	Ἱεροδ. Στ. Βλάχος (Στρινή- λος) 1
1	Κ. Μπαρούτσης μοναχ. (Καμά- ρας) 1
	Γ. Α. Νικοχάδουρας (Σφακεριῶν) 1
1	Ι. Ε. Μανᾶτος (Καβαλουρίου) 1
1	Ι. Α. Λάσκαρις (Αγ. Δούλων) 1
	Ἀδ. Γ. Β. Σμουήλη (Καβ- δαδάτων) 1